

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η καταστροφή της Παναγίας των Παρισίων είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου

“Στην εποχή της κρίσης που βιώνουμε, διαπιστώνουμε κάθε ημέρα και περισσότερο ότι παράλληλα με τη φτωχοποίηση του πληθυσμού και τη στέρηση κοινωνικών και ανθρώπινων δικαιωμάτων, διατρέχουν σοβαρούς κινδύνους απαξίωσης, καταστροφής ακόμη και εξαφάνισης τα μνημεία της ιστορίας και του πολιτισμού”

Από την ιδρυτική διακήρυξη της “Σύμπραξης για τα μνημεία της Ιστορίας και του Πολιτισμού”

Αυτές τις ημέρες εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη συζητούν για την καταστροφή ενός εμβληματικού μνημείου της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως είναι η Παναγία των Παρισίων. Όπως όμως καταγγέλθηκε σε πολλά μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν πρόκειται, για ατύχημα αλλά για έγκλημα εκ προμελέτης: Γιατί τα προβλήματα που αντιμετώπιζε εξαιτίας της χρόνιας εγκατάλειψης και της κάκιστης συντήρησης ήταν τεράστια. Χαρακτηριστικό της εγκατάλειψης είναι πως (πριν τη σημερινή καταστροφή) η πέτρινη πρόσοψη είχε υποστεί φθορές εξαιτίας των καιρικών συνθηκών και της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, ενώ οι δυο πλαϊνοί πύργοι στηρίζονταν με υποστυλώματα. Ήταν φανερό ότι χρειάζονταν μια γενναία κρατική χρηματοδότηση για την ανακαίνιση του σημαντικού αυτού μνημείου, του 13^{ου} μ.Χ αιώνα, ενός μνημείου που είχε τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα από όλα τα μνημεία στη Γαλλία.

Όμως η κυβέρνηση του “εκσυγχρονιστή” Μακρόν, όπως και η προηγούμενη του “σοσιαλιστή” Ολάν, αρνούνταν πεισματικά την κρατική χρηματοδότηση για το εμβληματικό ιστορικό μνημείο, την ίδια στιγμή που η Γαλλία δαπανούσε εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ σε εξοπλιστικά προγράμματα, και είναι η 5^η χώρα σε εξοπλιστικές δαπάνες σε όλο τον κόσμο. Για να αντιμετωπισθούν λοιπόν τα προβλήματα στο μνημείο, στις 13 Φεβρουαρίου του 2018, 14 μήνες πριν από τη σημερινή καταστροφή αποφασίσθηκε να γίνει ...έρανος για να συγκεντρωθούν 100 εκατομμύρια ευρώ, που χρειάζονταν η ανακαίνιση, τα οποία όμως δε συγκεντρώθηκαν.

Βέβαια η πολιτική του περιορισμού των δαπανών προκειμένου όλα τα δημόσια αγαθά και οι υπηρεσίες (υγεία, παιδεία, ασφάλιση, νερό, ενέργεια κ.α) να μετατραπούν σε εμπορεύματα και να εκπονηθούν σε επιχειρήσεις, μια πολιτική, που ο καπιταλισμός έχει επιβάλλει σε όλες τις χώρες που κυριαρχεί, αφορά και τα μνημεία της ιστορίας και του πολιτισμού. Αυτή είναι η πολιτική που εδώ και μήνες καταγγέλλει και αντιπαλεύει το κίνημα των κίτρινων γελέκων στη Γαλλία, εναντίον του οποίου η κυβέρνηση του Μακρόν έχει εξαπολύσει επίθεση ακόμη και με στρατό.

Αυτή η πολιτική της απαξίωσης, της καταστροφής και της μετατροπής των ιστορικών μνημείων σε εμπορεύματα, που εφαρμόζεται εδώ και πολλά χρόνια, έχει αρχίσει να παίρνει διαστάσεις “επιδημίας” σε όλο τον κόσμο. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η καταστροφή και η εκποίηση, των

μνημείων των Μάγιας, στην περιοχή Τσιάπας που επιχειρεί ανάμεσα σε άλλα φαραωνικά έργα “ανάπτυξης” η νέα “αριστερή” κυβέρνηση του Ομπραδόρ στο Μεξικό, εναντίον της οποίας (πολιτικής) αγωνίζονται οι Ζαπατίστας και οι άλλοι ιθαγενείς. Υπάρχουν όμως πολλά παρόμοια παραδείγματα, όπως η παράδοση για εξορύξεις, μιας περιοχής, της Rosia Montana, στην Τρανσυλβανία, (σύνορα Ρουμανίας-Ουγγαρίας) με πλήθος μνημεία, χαρακτηρισμένα σαν μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς, όπου οργανώθηκαν τεράστιες διαδηλώσεις που ανάγκασαν την κυβέρνηση να αλλάξει την απόφαση. Άλλο επίσης παράδειγμα είναι η καταστροφή της πόλης Χασάνκεϊφ με ιστορία 12.000 ετών, που βρίσκεται στην περιοχή των Κούρδων στη Μεσοποταμία και με απόφαση της κυβέρνησης της Τουρκίας, βυθίζεται στο νερό του ποταμού Τίγρη, κάτω από ένα τεράστιο υδροηλεκτρικό φράγμα. Ο κατάλογος βέβαια με τα μνημεία που σε όλο τον κόσμο κινδυνεύουν με καταστροφή είναι τεράστιος

Παρόμοια παραδείγματα έχουμε πολλά και στη χώρα μας, με αποκορύφωμα την ένταξη 2500 ιστορικών μνημείων στο Υπερταμείο, μια απόφαση που αναγκάστηκε να ανακαλέσει η κυβέρνηση κάτω από τη λαϊκή κατακραυγή και την πίεση των κινημάτων. Εξακολουθούν όμως να απειλούνται πολλά ιστορικά μνημεία όπως η Ακαδημία του Πλάτωνα, οι αρχαιότητες στις Σκουριές της Χαλκιδικής, οι αρχαιότητες στο Π Ελληνικό, οι αρχαιότητες στο Κάβο Σίδερο (Κρήτη), ιστορικά μνημεία στην Ήπειρο, -και άλλα μνημεία, που λόγω περιορισμένου χώρου παραλείπουμε- λόγω της εκποίησης των περιοχών που βρίσκονται, σε πολυεθνικές για εμπορευματοποίηση, τουριστικοποίηση, εξορύξεις και άλλα φαραωνικά έργα. Επίσης υπάρχουν πολλές περιπτώσεις, όπου τα ιστορικά μνημεία απαξιώνονται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα μνημεία της Βουλιαγμένης (Ναός Απόλλωνα Ζωστήρα κ.α) που με τη συνεργασία κυβέρνησης, περιφέρειας και δήμου ΒΒΒ ουσιαστικά παραδόθηκαν στην πολυεθνική Jermyn Real Estate, για την καταστροφική τουριστική “επένδυση” στο δάσος και στην παραλία της Βουλιαγμένης και θα χρησιμοποιήσει τα μνημεία σαν ντεκόρ.

Η “Σύμπραξη για τα Μνημεία της Ιστορίας και του Πολιτισμού”, από την αρχή της δημιουργίας της επισημαίνει ότι είναι ανάγκη όλα τα κινήματα (ανοιχτές συνελεύσεις, σωματεία, επιστημονικοί φορείς, συλλογικότητες για τον πολιτισμό και το περιβάλλον, κινηματικές πρωτοβουλίες κ.α) να εντάξουν στις δράσεις τους και στους στόχους τους όχι μόνο την προστασία, αλλά και για τη διαχείριση των μνημείων από την ίδια την κοινωνία. Γιατί είναι πλέον “ηλίου φαεινότερον”, ότι οι κυβερνήσεις και τα κράτη και στο θέμα των μνημείων “εργάζονται” με γνώμονα την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των επιχειρήσεων.

17/4/2018

ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΓΙΑ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

<https://sybraxiistorikamnimeia.blogspot.com>